

Recensie: Marja Schouten

Eddy Veerman: 'Esther Vergeer' Kracht & Kwetsbaarheid. Uitgeverij Arkon Sports Media, Utrecht 2013 ISBN 9789054722366. (Hersenbloeding/Lichamelijk Handicaps/PO/1) Zie ook: <http://www.sportsmedia.nl>

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Een biografie over Esther Vergeer, de koningin van het rolstoeltennis. Tien jaar lang was zij onverslaanbaar. Esther Vergeer won alles wat er te winnen viel. Ze groeide uit tot het boegbeeld van de gehandicaptensport en als rolmodel op en buiten de tennisbaan.

Op achtjarige leeftijd wordt Esther na drie bloedingen geopereerd en komt in een rolstoel terecht. Het thuisfront, de basisschool en vooral de sport vormen de pijlers onder de acceptatie van haar beperking. Sterker nog: het rolstoeltennis en rolstoelbasketbal openen de deur naar een leven vol nieuwe uitdagingen en kansen.

In februari 2013 maakt ze bekend dat ze gaat stoppen.

Over de schrijver

Eddy Veerman is een journalist voor weekblad Nivo (Nieuw-Volendam), en freelancer voor De Telegraaf. Bij telesport doet hij voornamelijk voetbal, handbal, tennis en gehandicapten sport. Eddy Veerman heeft meer boeken op zijn naam staan, onder andere: een biografie over Jan Smit, 'Was getekend', een boek met portretten van 12 gehandicaptensporters en boeken over de brand in 'het verdriet van Volendam', 10 jaar later'.

Korte beschrijving

De imposante carrière van Esther Vergeer begint in eigen land, als zij op zeventienjarige leeftijd het officiële WK wint. Zij wint vier gouden medailles op rij die zij tijdens de Paralympische spelen bemachtigt, een wereldrecord. Tien jaar lang bleef zij ongeslagen in 470 wedstrijden.

Ze wordt full-time sporter en pakt op jonge leeftijd haar maatschappelijke verantwoordelijkheid in en buiten de baan met het opzetten van de Esther Vergeer Foundation, Team Paratars en talrijke ambassadeursschappen. Zij ontving de hoogste mondiale sportonderscheiding, de Laureus World Sport Awards.

Haar levensverhaal wordt zeer openhartig beschreven. In aparte katernen komen mensen aan het woord uit haar directe omgeving, ouders, leerkrachten, haar partner, haar sportieve tegenstanders en sporters uit het circuit. Roger Federer en Johan Cruyff schreven beiden een voorwoord.

Wat viel op

Esther en haar biograaf vervallen nergens in geweklaag of overdreven optimisme. Juist door de nuchtere stijl schieten je soms de tranen in de ogen. In Eddy Veerman heeft Esther Vergeer de perfecte biograaf gevonden.

Esther leert met haar handicap te leven door keihard te trainen. Ze heeft doorzettingsvermogen, zelfdiscipline en zelfkennis, is oprecht, ook over haar angsten, schuwt geen zelfkritiek en is de bescheidenheid zelve. Haar drive om te winnen, maar ook om anderen te helpen is een zeldzame combinatie. Daar kan iedereen iets van opsteken. Weergaloos!

Soms vertelt ze op droogkomische wijze de meest schrijnende dingen. Zo komt Esther met een groep Paralympiërs op het vliegveld van Peking aan om mee te doen aan de Spelen. De groep rolstoelers wordt uitgejouwd door een groep Chinezen, die ongeneerd foto's van hen nemen of het een kermisattractie betreft.

Ook vertelt ze en passant hoe ze tijdens toernooien uit kostenoverwegingen haar kamer moet delen met haar rivale tegen wie zij het de volgende dag moet opnemen. De nummers 1 en 2 van de wereld!

Of hoe ze op weg naar een belangrijk toernooi pardoos het vliegtuig wordt uitgezet omdat ze geen begeleider bij zich heeft.

Citaten

Pag.29: 'In die periode bladerde ik vaak door *Mindset*, een boek voor sporters dat helpt spanning en faalangst om te zetten in plezier en zelfvertrouwen... Ook had ik een aantal goede tips gekregen van Peter Faber. (Medeoprichter van het Werktheater, MS). Ik was benieuwd hoe hij omging met de mening van anderen. Hij vertelde dat hij zich altijd de vraag stelt of hij wel betrokken genoeg is. Volgens hem kun je pas genieten van een activiteit, een toneelstuk of een spel, als je honderd procent betrokken bent. Dan wordt het leuk en als je het leuk hebt, presteer je het best...Die woorden heb ik heel goed opgeslagen.'

Pag.99: 'Het eerste toernooi van de Amerikaanse reeks is de Florida Open in Boca Raton, dat je kunt zien als het bejaardentehuis van de Verenigde Staten. Gepensioneerden genieten daar onder uitstekende omstandigheden van hun laatste levensfase. Tijdens ons toernooi traden ze op als ballenjongens en ballenmeisjes.. Leuk. Aandoenlijk ook wel, maar deze jongens en meisjes hebben een gemiddelde leeftijd van zeventig jaar.. Ze renden niet, ze wandelden richting bal. Als ik erheen reed met mijn rolstoel, was ik sneller. Daar stond tegenover dat ze enthousiast en geïnteresseerd waren.. Toch was het een serieus toernooi waar veel punten gehaald konden worden., en bij dat beeld passen geen ballenjongens- en meisjes van die leeftijd.'

Pag. 134-135: 'Op Koninginnedag 2010 was er een speciale uitzending van Pauw & Witteman, gewijd aan de Nederlandse ambitie om in 2028 de Olympische en Paralympische spelen te organiseren. Erica Terpstra zat aan tafel, alsmede Mart Smeets en een aantal topatleten waaronder ikzelf. Mart Smeets schokte me door te zeggen dat de Paralympische Spelen nooit de belangstelling zouden krijgen van de gemiddelde Nederlander omdat – en ik citeer hem letterlijk – “wij mensen met een handicap eng vinden, daar kunnen we niet naar kijken, dat interesseert ons niet.” Misschien zei hij het om stem te geven aan een sentiment dat volgens hem breed werd gedeeld; misschien was het bedoeld om te provoceren, maar van een boegbeeld van de Nederlandse sportjournalistiek verwacht je een positievere bijdrage... In commercieel opzicht zal de gehandicaptensport nooit zo hot worden als de validensport. Maar je moet er als medium ook aandacht aan willen besteden. In Engeland kocht de commerciële zender Channel Four de rechten van de Paralympische spelen voor een bedrag van 10 miljoen pond. Hoe zij in 2012 de Spelen in beeld brachten was fenomenaal...Als op een goede manier verslag wordt gedaan van een sportprestatie ...kijken op den duur ook de mensen

thuis verder dan de handicap...In dat proces had Mart Smeets een belangrijke rol kunnen spelen.'

Pag.205: 'IK HEB MIJN BESLUIT GENOMEN: IK STOP.

Ik ben enorm trots op mijn prestaties, en kijk met een heerlijk gevoel terug op mijn carrière. Doorgaan had geen toegevoegde waarde meer...Mooier dan dit gaat het net worden, mooier dan dit gaat het niet zijn.'

Recensies:

Zie ook: <http://hanvdbo.blogspot.nl/2013/02/kracht-en-kwetsbaarheid.html>

<http://www.fondsgehandicaptensport.nl/nieuws/rolstoeltennisster-esther-vergeer-stopt-met-haar-actieve-rolstoeltenniscari%C3%A8re>

Extra: (recensente) Min of meer bij toeval zag ik Esther een keer spelen, zo'n vijftien jaar geleden. Het was een van de meest fascinerende wedstrijden die ik in mijn leven zag. Wat een behendigheid! Wat een elegantie! Wat een vrouw! Wat een sport! Wat een anticipatievermogen! Een superspannend schouwspel. Kom daar maar eens om bij dat eeuwige voetbal en het matchfixing, over de wielrenners met hun doping maar niet te spreken. Gewoon, super eerlijk sporten

'Esther Vergeer is misschien wel de meest succesvolle sporter aller tijden.'
Richard Krajcek)

'Voor mij is Esther Vergeer niet alleen een ambassadeur van de sport, maar ook van het leven.' (Johan Cruyff).

Interview Opzij: 'Mart Smeets is blijven hangen:' schrijft Esther. Mart Smeets mag dan zeggen.....dat mensen het eng vinden om naar gehandicaptensport te kijken,... maar Mart is er zelf bang van.'Ja zegt Smeets: 'We vinden het eng en daarom kijken we niet. Het is helaas niet zo dat er veel naar gehandicaptensport wordt gekeken.'

'Dat zal allemaal wel, volgens Esther Vergeer, maar zij wordt wel misselijk van die uitspraak. 'Het zou voor mij al schelen als hij zou zeggen dat h j het eng vindt! Ik krijg de rillingen, niet dat ik walg van Mart....Hoewel?

<http://www.opzij.nl/Nieuws-Opinie-Artikel/Esther-Vergeer-Mart-Smeets>